

ศิลปะและวัฒนธรรมสร้างคน

รากฐานของชีวิต คือ การศึกษา แต่สิ่งที่เชื่อมโยง "การศึกษา" อันจะนำไปสู่ "ความรู้" และ "ปัญญา" นั้น คือ ศิลปะและวัฒนธรรม

ศิลปะ เป็นเครื่องมือที่ช่วยยกระดับจิตใจของคนเราให้สูงขึ้นที่สูง โดยช่วยเป็นพลังอำนาจในการทวนกระแสความรู้สึกลึกซึ้งอันเป็นธรรมชาติของจิตที่มักไหลลงสู่ที่ต่ำอยู่เสมอ การได้มีโอกาสสัมผัสและมีปฏิสัมพันธ์กับงานศิลปะและวัฒนธรรมแม้เพียงคราวครั้ง ไม่ว่าจะเป็นในมุมของศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานหรือผู้เสพ ล้วนแล้วคือวาระแห่งการบ่มเพาะความอ่อนโยน การเรียนรู้ทักษะในอันที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่สมดุลระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับธรรมชาติ และมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ การเติมเต็มชีวิต "ด้านใน" ให้เข้าถึงความดี ความงาม ความสุข

การศึกษาที่มีศิลปะและวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบ จะส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียนทั้งพัฒนาการด้านอารมณ์ สังคม ด้านศักยภาพในการเรียนรู้ ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ และทักษะการสื่อสาร อันทำให้คนเราสามารถที่จะเชื่อมโยงตนเองเข้ากับครอบครัว ชุมชนรอบตัว และสังคมที่กว้างใหญ่ มีชีวิตอยู่อย่างกลมกลืน เคารพและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทัน มีความสุขท่ามกลางความแตกต่าง หลากหลายทางวัฒนธรรม

คัดลอกจาก "สมุดปกขาว" ในหนังสือ "เวทีสัมมนา การรับฟังและสร้างการมีส่วนร่วม นโยบายปฏิรูปศิลปะและวัฒนธรรม โดยคณะกรรมการการปฏิรูปค่านิยม ศิลปะ วัฒนธรรม จริยธรรม และศาสนา

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท